

trængende, at man endelig tager Hensyn til den forøgede Trafik, som kan tilflyde Jernbanerne fra den østlige Del af Byen. Her er Forholdet dette, at det Forslag, som foreligger, desværre kun er et provisorisk Forslag. Jeg er ikke istand til at have nogen Mening om, hvorvidt det ikke skulde være muligt at komme noget videre, om virkelig de Vanskeligheder, som Krigsministeren har fundet, ere saa uovervindelige, at Krigsministeren ikke dog havde kunnet komme den almindelige Trafiks Krav noget nærmere imøde. Det har glædet mig at se, at den ærede Indenrigsminister har erkjendt, at det Forslag, som er kommet fra Kommissionen, vil frembyde store Fordele med Hensyn til Stedet for Vtbanegaarden i Sammenligning med det, som nu foreslaas; men Betimeligheden af, at der begyndes, at der kommer en Lov, er saa utvivlsom, at det skulde være overordentlig stærke Grunde, som skulde bringe mig til ikke at række Haand til en hvilken som helst Begyndelse, som viser sig at være det eneste Mulige under de forhaandenværende Forhold, selv om jeg forudsaa, at den Udgift, som til den provisoriske Foranstaltning blev nødvendig, i en vis Forstand, naturligvis kun i en vis Forstand, var spildt, og selv om man, naar Forholdene tillode det, maatte vende tilbage til det oprindelige paa-tænkte Terrain, forsaavidt man der maatte kunne finde Raaderum. Det er jo i sin Orden, at man ikke strax gjør sine Anlæg i det største Omfang, som de kunde behøve om 20—30 Aar, men det er af Bigtighed, at man gjør det muligt, at de gjøres saaledes, at man kan finde Rum om 20—30 Aar, saa at man ikke er fuldstændig spærret inde. Ligeledes er der i det Forslag, som foreligger, taget Hensyn til, hvad jeg i Korthed vil kalde Nørrebro. Derimod stiller Sagen sig maaste — jeg siger maaste — noget tvivlsomt med Hensyn til, hvad jeg i Korthed talder Vesterbro. Hvad Værkstedsflytningen angaar, er det naturligvis et Punkt, hvorom jeg udtrykker mig med megen Varsomhed, thi det er et Punkt — jeg har lært meget med Hensyn til dette Spørgsmaal af de mange mere erfarne og kyndige Mænd, med hvem jeg har havt den Fornøjelse at arbejde i Kommissionen — som, om det end har været berørt i Kommissionen, dog ikke har været Gjenstand for nærmere Forhandling, og jeg tør altsaa ikke sige Andet, end at det forekommer mig, at man ikke der godt kan se bort fra Befæstningsspørgsmaalet, saa nødtigt jeg end berører stærkt alle de Forhold, der nærme sig til nærværende Sag. Det er idetmindste mig tvivlsomt, om det ikke er en farlig yderste Grændselinie, hvor dette Værksted skulde lægges, og i ethvert Tilfælde var

det vistnok af praktiske Grunde ikke uden Betydning, at man ikke ansaa det for givet, at Værkstederne netop skulde ligge paa dette ene Sted. Naar man vil flytte Værkstedet, og det kan gjerne være, at det er rigtigt, maatte man vistnok ogsaa kunne finde en anden Plads, som laa noget længere inde, og som kunde frembyde de samme praktiske Betvæmeligheder med Hensyn til de forskellige Banelinier; men selv af rent praktiske Hensyn, af Hensyn til Spørgsmaalet om den Pris, for hvilken disse Grunde kunne erhverves, havde det vistnok stor Betydning, at man ikke var absolut henvist til et enkelt forudbestemt Sted, men at det var holdt aabent, om der ikke kunde findes et andet Sted, som frembød lige saa store Fordele og med Hensyn til Beleiringsforhold en heldigere Plads end den, der ligger lige ude i Væltet, nærvæd, ja jeg skulde næsten tro, ude i selve Sydlinien; ialtfald ligger Stedet temmelig udjat, jeg tror ikke, at jeg tager feil i dette Punkt.

Der er her ved Vesterbro et Punkt, som jeg særlig vil tillade mig at henstille til den høitærede Ministers Overveelse under det Synspunkt, jeg gjentagende har fremhævet, nemlig at man holder Fremtiden aaben, og det er Anlægget Syd for Langebro, Udvidelsen fra 160 Fod til de 300 Fod, saaledes at der der kunde tilveiebringes Oplagssture efterhaanden som det viste sig, at Trafikken gjorde det ønskeligt. Uden nemlig paa nogen Maade at ville komme ind paa Spørgsmaalet om Havneforholdene, haaber jeg, at de Allerfleste kunne være enige i den Grundantæelse, jeg her altid har havt, nemlig at man maa vogte sig for at opfatte dette Spørgsmaal, som om der her forelaa et Eiten—Eller, idet det altid har staaet for mig, som om det, naar man tog Sagen praktisk, maatte erkjendes, at der foreligger et Vaade—Og, hvor det ikke paa nogen Maade gaar an f. Ex. af Hensyn til Krigsvanskeligheder, principielt at være imod en Udvidelse nordpaa, men hvor man heller ikke efter en forudfattet Mening skulde anse det for umuligt, at Trafikforholdene tydpaa kunde faae en betydelig Udvidelse. Netop med dette Synspunkt for Die vilde jeg anse det for overordentlig vigtigt, at Muligheden for at indrette de af Kommissionen foreslaaede Oplagssture paa den i Betænkningen nærmere omhandlede Maade, blev holdt aaben ud over en forholdsvis kort Frist. Jeg ser slet ikke af Betænkningen, at den høitærede Minister nærer en modjat Ansættelse, men jeg tillægger dette Spørgsmaal en saa stor Vægt, at jeg har ønsket allerede her ved Iste Behandling at frem hæve, hvor magtpaaliggende det fore-